

DENOMINACIÓ: Can Catà

ADREÇA: COLLSEROLA FEIXES
Camí de Can Catà

CADASTRE: C.R.: Pol.5 Parc.50. UTM: 61500100DF29B

CRONOLOGIA I AUTOR/S: Segle XIV-XVI: mas documentat

1723: origen de l'edifici

Llimona, Narcís M.d'Obres

1765: reforma edifici

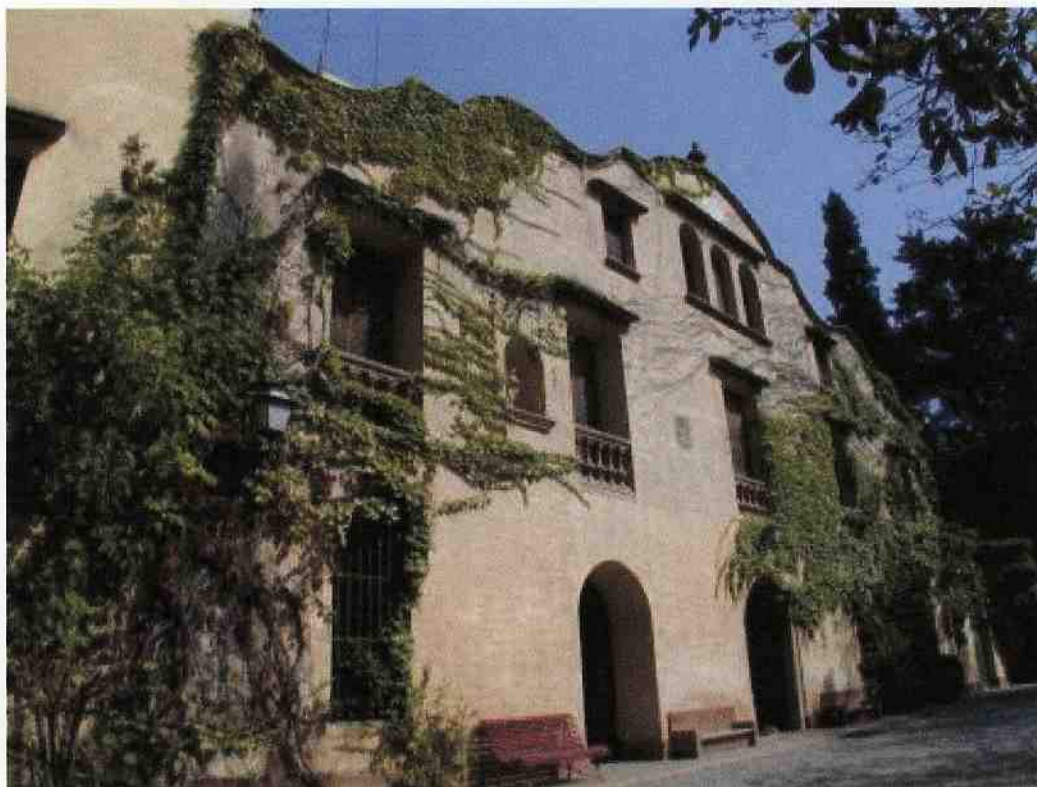
1910: reforma edifici

1912: reforma jardí

Nebot i Torrens, Francesc
de Paula

ÚS ORIGINAL: Habitatge unifamiliar

ÚS ACTUAL: Habitatge unifamiliar 2a residència

Vista general de la façana sud

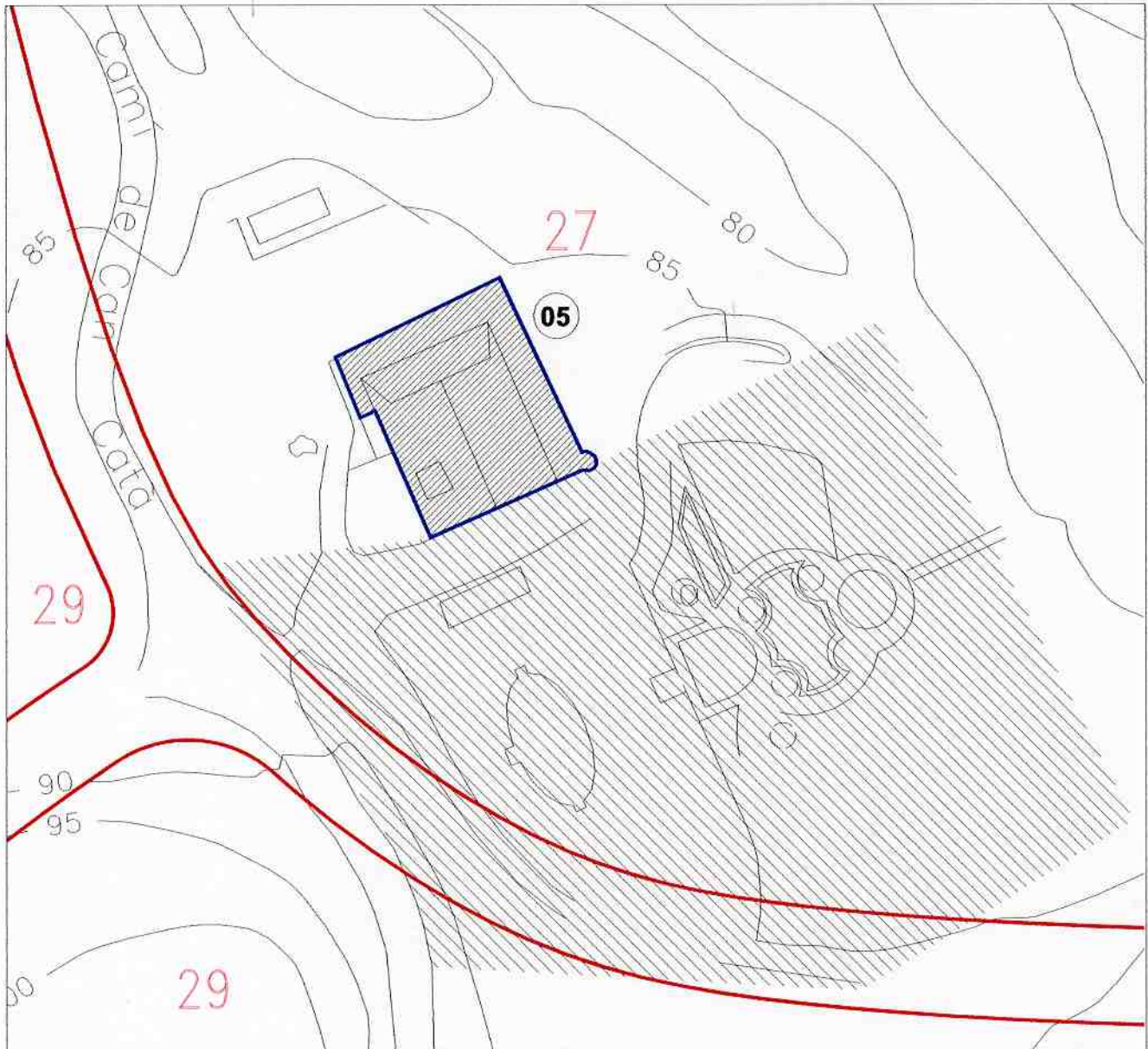
(Agost 2000)
Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

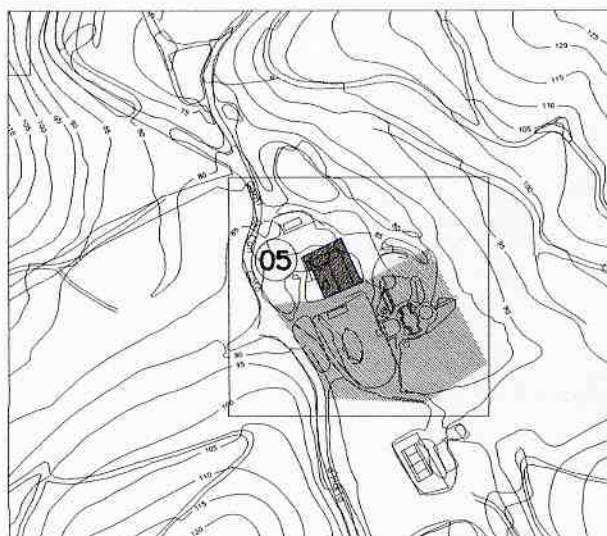
Ajuntament de
Cerdanyola del Vallès

Pàgina 19

1:1000

1:5000

PLANEJAMENT VIGENT:

- PGM 1976
- 27 Sistemes. Parcs Forestals de conservació.
- PE ordenació i protecció del medi natural Parc de Collserola (A.D. 1-10-87), Text refós (A.D. 28-1-88).
- ~~MPGM Parc Collserola (A.D. 13-12-1990).~~

 Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques

 Direcció General d'Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

Cerdanyola del Vallès
 Pàgina 20

DESCRIPCIÓ:

A la Vall de les Feixes, també anomenada de Sant Iscle, a l'interior d'una de les finques més grans de la serra de Collserola, envoltada de boscos i antigues terres de conreu, hi ha la masia de Can Catà.

Tot i estar documentada l'existència d'un mas en aquesta zona dels del s.XIV, la construcció actual es correspon amb l'estil barroc del set-cents, amb successives reformes.

Una copia d'un quadre de 1785 permet identificar l'edifici original, de planta sensiblement quadrada, amb planta baixa, pis i golfes, amb teulada a dues vessants oculta pel frontó mixtilini de la façana, característic del barroc. La façana, orientada a migdia, conserva un nínxol amb la imatge de Sant Eudald, patró de Ripoll (ciutat de la que era canonge el 1er propietari) i un escut dels barons de Llordella (2on propietari).

També és d'aquesta època el cos situat a l'oest, però, en aquell moment, en façana es presentava exempt, separat del cos principal per un pati.

A final del segle XIX es construí la torre-mirador com a prolongació de l'escala, que fou reforçada. Però fou a principis de segle XX quan es realitzaren les modificacions de major entitat: es regularitzaren les obertures de la façana principal i es substituï la barana de brèndoles d'acer per balustres de formigó pintats imitant ceràmica; s'amplià la planta baixa en les façanes nord-est i nord-oest per ubicar el garatge i dependències de servei, i aconseguir una terrassa per la planta pis; s'habilità la planta pis per a celebracions estintolant les parets per aconseguir grans espais diàfans.

A l'interior es conserven alguns elements del sXVIII com el forn de la cuina de planta baixa, algunes portes, rajoles incorporades en el disseny d'una llar de foc, i l'estructura de la coberta de cavalls de fusta i tauler ceràmic.

Les reformes de principi del segle XX també afectaren a la configuració de l'entorn.

Davant de la façana principal es realitzà una gran esplanada obtinguda per desmunt a l'oest (un cedre sobre una plataforma a manera de test indica el nivell original) i terraplè a l'est (es construí un mur de contenció). Seguint l'eix de la casa, es van plantar diverses alineacions de plataners i es construí una basa el·líptica que s'omplia amb aigua d'una mina (en l'actualitat cal bombejar-hi aigua).

En un nivell inferior es construí un jardí retallat dissenyat per Francesc de Paula Nebot i Torrens del qual únicament es conserva el sector central.

Les dos plataformes estan connectades per una escala imperial que envolta una gruta encastada en el desnivell, revestida amb fragments de pedra d'una cova natural localitzada en una explotació minera aplicats sobre l'estructura de pilars d'acer i voltes de rajola.

L'aigua de la basa superior alimenta una cortina d'aigua per davant de la gruta i es recull en un l'estany inferior des d'on es rega el jardí.

La barana de la plataforma superior i del viaducte que es construí són de gelosia triangular de maó ceràmic.

Darrera de la casa hi ha una altra esplanada amb una piscina, amb altres espècies interessants com les alzines centenàries, les Moreres del Japó...

La propietat també inclou la reserva natural de Can Catà, poblada amb una gran varietat d'espècies forestals (pins rojals, roures, oms, castanyers, til·lers, alzines...) i una rica fauna, a l'interior de la qual es conserven dues fonts. La Font Vella, de 1784, era lloc de descans dels caçadors. La Font nova, construïda cap el 1910, disposa d'un mur de contenció esglaonat que dona al lloc un aspecte d'amfiteatre romà, amb taula central allargada.

DADES HISTÒRIQUES:

- Al menys des del s.XIV, hi ha constància de l'existència d'un mas dins el que ara és Can Catà, però la casa no estava en el mateix lloc.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Urbanisme
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Pàgina 21

- El 1387 el mas és conegut com mas Fàbrega i mes tard com mas Coll.
  - 1723 Josep Mas i Duran sembla que va fer construir la casa actual al mestre d'obres Narcís Llimona.
  - 1765 Josep Vinyes i Fuster, capellà major de la parròquia de Sant Pere de Ripoll, van encarregar un informe sobre l'estat de la casa. Com a conseqüència d'aquest informe, es va modificar l'edifici existent o se'n va fer un de nova planta.
  - 1773 el baró Ramon de Llordella va comprar la propietat en pública subhasta.
  - 1785 Ramon de Llordella encarrega una pintura, de la qual hi ha una còpia a la sala principal del 1er pis, "para recuerdo de las cacerias con que normalmente obsequiaba el Conde de Asalto, Capitan General de este Principado y a la Sra. Condesa su esposa".
  - mitjan s.XIX, segons l'actual propietari, la casa és comprada per Manuela Xiqués vda. de Llopart (La Havana, 1807-Barcelona, 1891)
  - 1859 Carme Llopart, filla de l'anterior, es casa amb Leopold Gil i Serra, germà del fundador de l'Hospital de Sant Pau, en Pau Gil i Serra.
  - 1881: Carme Llopart compra al Bisbat de Barcelona les terres i la rectoria de Sant Iscle (elements 6 i 7 del PEPPAA) que d'aquesta manera s'incorporen a la finca de Can Catà.
  - a la mort de Carme Llopart el seu espòs, Leopoldo Gil i Serra, hereta la propietat
  - final segle XIX es construeix la torrassa, com a prolongació de l'escala.
  - cap el 1910 la propietat passa a Pau Gil i es realitzen moltes reformes: es regularitzen les obertures de la façana principal i es substitueix la barana de brèndoles d'acer per balustres de formigó pintats imitant ceràmica; s'amplia la planta baixa en les façanes nord-est i nord-oest per ubicar el garatge i altres dependències i aconseguir una terrassa per la planta pis; s'habilita la planta pis per a celebracions, amb grans espais diàfans i es deixa la planta baixa pel guarda de la finca.
  - 1912 la propietat passa al seu fill Leopoldo Gil, qui tanca al pas el camí públic que, des de segles, es dirigia a Horta per Sant Iscle. Diversos propietaris ho denuncien al Consistori que acorda l'obertura immediata. El propietari no va acceptar l'acord i va iniciar un plet que va perdre.
  - 1912-14 Leopold Gil promou una sèrie de reformes que convertiren la finca en un parc i lloc de caça: construcció de l'esplanada amb l'estany, de la cova i la cascada, i del jardí de traçat geomètric, segons projecte de Francesc de Paula Nebot i Torrens.
  - 1923 la propietat passa a Elisa Nebot i Torrents, esposa de l'anterior.
  - 1937: El 27 de gener s'incauta tota la riquesa forestal del terme, incloses 113 Quarteres de Can Catà. També s'incautà la casa que es va fer servir com a centre de reeducació de menors. La figura de Sant Eudald va ser decapitada, però el cap va caure dins del nínxol i posteriorment es va tornar a fixar.
  - cap el 1940 la finca es divideix entre els germans Leopold i .... Gil i Nebot, fills dels anteriors, utilitzant el camí interior en direcció est-oest com a límit de propietat.
- En la casa, que es troba en la meitat propietat de Leopold, es reforma l'annex sud per adaptar-lo com a masoveria i alliberar la planta baixa de la casa pels propietaris.
- cap el 1997 es repara la terrassa (sostre de l'aparcament) i es substitueix la barana de balustres (amb l'ànima d'acer rovellada) per la gelosia ceràmica actual.
- També es refà la coberta del cos central conservant el cavall de fusta i el tauler originals i utilitzant les teules recuperades. En la façana es substitueixen alguns gerros del coronament per un model recuperat de Puig i Cadafalch.

DOCUMENTACIÓ D'ARXIU:

- Avanç de Catàleg i Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de Cerdanyola del Vallès 1990.Referència 2.3.3. M/F-16.
- Inventari del Patrimoni arquitectònic. Parc de Collserola, 1995. INV-078/CAT-040.
- BALAÑA, F., FONT,J., LACUESTA, R.: Fitxa IPCE, Arxiu Històric del COAC, 1980, núm. CE-14.
- Arxiu Mas: documentació fotogràfica n.34499 SC (any 1920)

BIBLIOGRAFIA:

- AA.DD.: Breu història de Cerdanyola, 1998, pp 26, 31, 32, 41 i 85.
- AA.DD.: Les nostres masies, Rialles, Òmnium Cultural i Ajuntament de Cerdanyola del Vallès, 1988-1986.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Direcció General d'Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

fitxa n.2.

- BARRAL, X.: Guia del Patrimoni Monumental i Artístic de Catalunya. Volum 1, 2000, p.407.
- COLL, X.: Fuentes en las montañas de Barcelona, 1950 p.39
- FONT GROGA, Butlletí dels Amics de Collserola, núm. Especial Can Catà, 1995.
- MIMÓ I LLOBET, J.: Guia excursionista a les masies del terme de Cerdanyola, 1948, a Centenari Jaume Mimó i Llobet, 1993, pp. 30-32.
- ARGELAGUÉS, M. (coord.): "Guia del Patrimoni Històric de Cerdanyola", col.leccionable de Riu Sec, a partir de 1993.
- SALVADOR, F.: "Las fuentes, manantiales de ocio y descanso" dins Barcelona Metròpolis Mediterrània, 1990 p.95.
- SÁNCHEZ, M.: La Cerdanyola moderna, 1982, pp 40 i 80.
- SÁNCHEZ, M.: La Cerdanyola contemporània, 1983, p 149
- Tot Cerdanyola: Cerdanyola abans d'ahir, 1997, p108-109 (fotografia).

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Direcció General d'Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

Ajuntament de
 Cerdanyola del Vallès

Pàgina 23

1- Cancell al Camí de Can Catà
2,3- Façana sud
4,5- Façana nord
6- Interior, planta pis
7- Interior, golfes
(Agost, 2000)

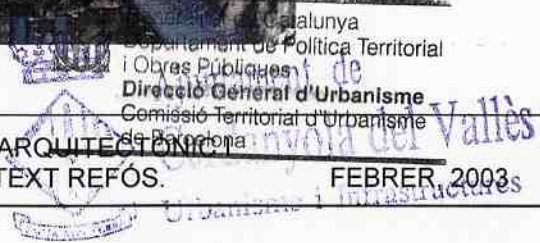
Administració de les Illes Pùbliques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona
Administració de les Illes Pùbliques
Direcció General d'Urbanisme i Infraestructures

1- Reproducció d'un quadre de 1785

- 2- Jardí superior
- 3,4- Gruta
- 5- Jardí inferior
- 6- Viaducte
- (Agost, 2000)
- 7,8- Font vella
- (Novembre, 2001)

NIVELL DE PROTECCIÓ:

Tipus: arquitectònica.

Nivell: 2 Conservació amb actuacions limitades.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

- Manteniment de la volumetria i tipologia de l'edificació existent.

Conservació estricta de la envoltant no permetent-se addicions ni ampliacions que alterin les proporcions del volum que defineix la construcció protegida.

En el cos oest, no protegit, s'admetran aquelles intervencions en les que la solució adoptada no desmereixi el conjunt . Es tendirà a recuperar la situació inicial en que l'edifici protegit es presentava exempt .

En el seu cas, les edificacions noves estaran separades, seran de menor alçada i no s'interposaran en les visuals de la façana principal.

- Restauració de les façanes de l'edifici protegit.

Manteniment de les característiques formals i constructives dels revestiments, obertures i altres elements existents (revestiment; disposició, emmarcament i fusteria de les obertures; persianes de corda; motllura i gerros del coronament; baranes, imatge, escut, rellotge de sol,...)

- Conservació dels elements interiors originals.

Manteniment i posada en valor dels elements que defineixen l'organització de l'espai interior (disposició de l'escala i les crugies, tipologia dels sostres,...) així com dels materials que el caracteritzen (paviments, fusteries,...).

- Manteniment de l'entorn protegit.

Condicionament de l'entorn incorporant els elements d'ordenació existents (portalada, alineacions d'arbres, basa, escales, baranes, cova, cascada, jardí retallat, viaducte,...).

No s'admetran noves edificacions en aquest entorn.

- Millores harmonitzades amb el caràcter original.

S'admetrà la incorporació d'elements de nova construcció per millorar l'habitabilitat de l'edifici protegit quan la solució adoptada no desmereixi el conjunt.

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Qualificació compatible amb el nivell de protecció que es proposa.

El traçat d'un vial previst pel PGM afecta part de l'entorn protegit (tanca, plataforma i viaducte).

Quan s'ajusti la posició definitiva del vial per adaptar-lo a la topografia i al lloc, es tindran en compte, a més, els elements que es protegeixen.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Direcció General d'Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

Ajuntament de

Pàgina 24